

B. TECHNICKÁ ZPRÁVA

**Realizace prvků ÚSES – LBK8,
k. ú. Buk**

OBSAH

1. Identifikační údaje	2
1.1. Identifikační údaje stavby	2
1.2. Identifikační údaje investora.....	2
1.3. Identifikační údaje zpracovatele dokumentace	2
2. Účel a umístění stavby.....	3
3. Technické řešení.....	3
3.1. SO1 – LBK8 1. část	4
3.1.1. Travinný porost.....	4
3.1.2. Oplocení plochy	4
3.1.3. Výsadby dřevin.....	5
3.2. SO2 – LBK8 2. část	6
3.2.1. Travinný porost.....	6
3.2.2. Oplocení plochy	7
3.2.3. Výsadby dřevin.....	7
3.3. Následná péče	9
3.3.1. Následná péče 1.–3. rok.....	9
3.3.2. Následná péče 4.–10. rok.....	10

1. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

1.1. Identifikační údaje stavby

Název stavby:	Realizace prvků ÚSES – LBK8, k. ú. Buk
Katastrální území:	Buk
Obec:	Buk
Okres:	Přerov
Kraj:	Olomoucký
Stupeň dokumentace:	dokumentace pro provedení stavby
Charakter stavby:	novostavba
Dodavatel stavby:	bude vybrán na základě výběrového řízení

Základní parametry stavby

Celková plocha	2,7596 ha
Z toho na ZPF	0 ha
Souřadnicový systém	JTSK
Výškový systém:	Bpv

1.2. Identifikační údaje investora

Investor:	Obec Buk Buk č. p. 21 751 21 Prosenice
IČ:	00636151

1.3. Identifikační údaje zpracovatele dokumentace

Zpracovatel:	VZD Invest, s.r.o. Kpt. Nálepky 2332, 530 02 Pardubice
IČ:	26954834
DIČ:	CZ26954834
provozovna a doručovací adresa:	Hraničky 354/59, 625 00, Brno-Bohunice
Vypracoval:	Ing. Boleslav Jelínek, Ph.D.
Autorizace ČKA:	autorizovaný projektant ÚSES č. 02 828

2. ÚČELA UMÍSTĚNÍ STAVBY

Projekt řeší lokální biokoridor LBK8, který byl vymezen při komplexní pozemkové úpravě v k. ú. Buk. Lokální biokoridor se nachází u jihovýchodního okraje obce v polní trati Pod Bukem a Obora. Biokoridor je součástí větve lokálního ÚSES normální hydrické řady. Do řešeného území přichází lokální biokoridor z prosenického katastru (jižní konec biokoridoru). Biokoridor končí v lokálním biocentru LBC6. To je vymezeno v prostoru bývalé cihelny východně od obce. Realizací biokoridoru bude vytvořena část lokální větve ÚSES, která bude sloužit jako refugium.

Pozemky, na nichž bude biokoridor realizován, jsou v majetku Obce Buk.

3. TECHNICKÉ ŘEŠENÍ

První fází realizace bude zatravnění pozemků, které jsou v současnosti využívány jako orná půda. K tomu budou použity běžné postupy používané v zemědělské výrobě – orba, kultivátorování nebo smykávání, výsev a uvlácování. V rámci těchto prací je používána běžná zemědělská technika, které se využívá při obhospodařování zemědělských pozemků (orné půdy). Zatravněním bude půdní povrch chráněn před erozí a bude tlumen rozvoj plevelů ze semenné banky.

Následně budou postaveny oplocenky a vysazeny dřeviny. Výsadby stromů budou doplněny keři. Materiál na oplocenky, sazenice a další potřebný materiál bude přivezen nákladním autem, jaká se běžně používají při obhospodařování zemědělských pozemků (např. odvoz sklizně, dovoz hnojiv a osiva). Hloubení jamek pro výsadbu dřevin bude prováděno malou mechanizací, případně ručně.

Pro realizaci biokoridoru bude tedy použita obdobná mechanizace, která se v současnosti používá i při zemědělském obhospodařování těchto pozemků. Těžká technika nebude v průběhu realizace použita.

V rámci realizace biokoridoru nebudou prováděny žádné zemní práce a při zakládání travinného porostu a výsadbě dřevin nedojde ke změně krytí VTL plynovodu. V ochranných pásmech inženýrských sítí nebudou dřeviny vysazovány. Výjimkou je ochranné pásmo nadzemního vedení VN. V části ochranného pásma do vzdálenosti min. 4 m od osy vedení bude pouze travinný porost. Ve zbylé části (min. 4 m až 7,85 m od osy vedení) ochranného pásma budou vysazovány pouze keře. Jejich porost bude udržován tak, aby nepřesáhl výšku 3 m.

Pojezdy techniky v průběhu realizace budou probíhat ve směru podélné osy pozemku pro průleh. Provádění orby a ostatní činnosti spojené se zakládáním travinného porostu napříč pozemku (kolmo na podélnou osu) by bylo technologicky dosti problematické a značně neekonomické. Rovněž navážení sazenic a dalšího materiálu bude probíhat ve směru podélné osy pozemku. Ani v tomto případě by příčné pojezdy nedávaly smysl. Pojezdy techniky tak budou probíhat zhruba kolmo na VTL plynovod.

3.1. SO1 – LBK8 1. část

3.1.1. Travní porost

Dotčené pozemky jsou v současnosti využívány jako orná půda. Jsou zde pěstovány krátkověké agrocenózy, které jsou doprovázeny segetálními druhy. Před zahájením realizace budou z dotčených pozemků sklizeny plodiny. Po dokončení terénních úprav bude plocha připravena pro založení travního porostu kultivátorem nebo smykáním a předána k realizaci. Následně bude plocha oseta travní směsí následujícího složení:

kostrava luční (<i>Festuca pratensis</i>)	20 %
kostrava červená (<i>Festuca rubra</i>)	20 %
lipnice luční (<i>Poa pratensis</i>)	20 %
psárka luční (<i>Alopecurus pratensis</i>)	20 %
psineček obecný (<i>Agrostis capillaris</i>)	10 %
ovsík vyvýšený (<i>Arrhenatherum elatius</i>)	10 %

Místo uvedené směsi je možné použít směs VV17 od společnosti Agrostis Trávníky, s.r.o. Výsev bude prováděn v dávce 50 kg/ha, ve vhodném termínu. Vyšší výsevní dávka je volena s ohledem na rychlejší zapojení travního porostu. Tím se omezí rozvoj buřeny ze semenné banky a povrch půdy se stabilizuje (omezí se větrná eroze). Výsev bude proveden podle aktuálního průběhu počasí v jarním termínu (zhruba od března do poloviny května), případně před zámrazem. V případě, že nebude možné založit travní porost před výsadbami, je možné ho založit následně.

Základem bylinného patra bude krycí porost trav s převahou mezotrofních druhů. Hlavním předpokladem vytvoření druhově bohatého a nezapleveleného travobylinného porostu je pravidelná údržba spočívající především v pravidelném kosení.

Plochy s nově založeným travobylinným porostem lze samostatně předat do péče obce nejdříve po jejich dopěstování. Musí být nejméně 6× pokoseny, čisté a souvislé. Za zajištěný lze považovat travobylinný porost po vytvoření souvislého, pevného drnu.

Založení travního porostu musí být provedeno podle standardu AOPK C02 007 Krajinné trávníky. Podle tohoto standardu se provádí i péče o trávník.

3.1.2. Oplocení plochy

Před zahájením výsadeb bude plocha oplocena, aby se zabránilo poškozování dřevin zvěří. Oplocení bude u orné půdy (dále od obce) vybudováno 0,5 m od hranice parcely. Na protilehlé straně 0,5 m od poslední řady sazenic. Na oplocenku bude použito pletivo používané k oplocení lesních kultur, tzv. lesní uzlíkové pletivo, vysoké 160 cm s alespoň 19 vodorovnými dráty. Vodorovné dráty musí být u země hustší a směrem nahoru může jejich hustota klesat.

Pletivo bude napnuto na kůly zapuštěné min. 40 cm do země vzdálené od sebe 4 m. Každý třetí kůl bude zavětrován (z vnitřní strany) ve výšce 2/3 pod úhlem 45°. Nosné kůly musí mít Ø min. 13 cm, stabilizační vzpěry Ø min. 9 cm. Část kůlu zapuštěná do země musí být impregnována nebo opálena.

Dolní okraj pletiva musí být uprostřed pole přichycen k terénu a po celé délce zahrnut zeminou. U polní cesty (jihovýchodní část oplocení) bude realizována brána, aby byl umožněn vjezd do oplocenky.

Poté, co dřeviny odrostou (kultura bude zajištěna) bude oplocenka odstraněna.

3.1.3. Výsadby dřevin

Po založení travinného porostu budou na ploše vysazeny stromy a keře. Stromy budou vysazovány v řadách. Podél okraje biokoridoru u pole (okraj směrem od obce) bude jedna řada keřů. Za ní bude následovat sedm řad stromů. Podél okraje u polní cesty (okraj biokoridoru směrem k obci) budou dvě řady keřů. Uspořádání výsadeb je patrné ze situace SO1 (výkres D.4.1 – Situace SO1).

Z keřových druhů bude vysazován brslen evropský (*Euonymus europaeus*), dřín obecný (*Cornus mas*), kalina tušalaj (*Viburnum lantana*), ptačí zob obecný (*Ligustrum vulgare*), svída krvavá (*Cornus sanguinea*) a zimolez obecný (*Lonicera xylosteum*). V místě, kde je na sousední parcele polní cesty výhybna, budou řady keřů přerušeny. V části biokoridoru u silnice Prosenice – Buk, budou stromy z části nahrazeny keři (viz dále).

V řadě bude vysazováno vždy deset jedinců daného druhu za sebou, tj. skupina po deseti nebo dvaceti jedincích podle počtu řad. Sazenice budou vysazovány ve sponu 1 × 1 m. K výsadbě budou použity školkované obalované sazenice keřů s výškou nadzemní části 0,6–1 m. Substrát tvořící bal se musí obsahovat alespoň 45 % ornice nebo jílu. Nelze použít čistý rašelinový substrát (platí pro všechny obalované sazenice).

Výsadba bude prováděna do jamek, jejichž průměr musí být min. 1,5násobek průměru kořenového systému, zhruba 25 × 25 cm (0,016 m³). Před výsadbou budou jamky prolity 5 l vody. Při výsadbě bude do jamky přidán půdní kondicionér v dávce 0,03 kg na jamku. Kondicionér je potřeba dobře promíchat se zeminou. Po vysazení budou sazenice keřů plošně zamulčovány 15 cm silnou vrstvou slámy, případně jiného vhodného materiálu. Mulč bude rozprostřen v pásu širokém 1 m (0,5 m na každou stranu od sazenice).

Ze stromových druhů bude vysazován dub letní (*Quercus robur*), habr obecný (*Carpinus betulus*), javor babyka (*Acer campestre*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*). V řadě bude vysazován vždy jeden druh. Sazenice budou vysazovány ve sponu 1,5 × 1,5 m. V první řadě směrem k orné půdě (dále od obce) bude habr obecný, následovat bude lípa srdčitá, tři řady dubu letního, lípa srdčitá a javor babyka. Na konci této části biokoridoru, u silnice Prosenice – Buk, budou v ochranném pásmu nadzemního vedení VN vysazovány místo stromů keře. Jelikož se bude jednat o pokračování řad stromů, bude zachován spon mezi řadami 1,5 m. Spon v řadě bude 1 m.

K výsadbě budou použity obalované školkované sazenice s výškou nadzemní části 1,3–1,5 m (odrostky). Substrát tvořící bal se musí obsahovat alespoň 45 % ornice nebo jílu. Nelze použít čistý rašelinový substrát (platí pro všechny obalované sazenice). Výsadba stromů bude prováděna do jamek, jejichž průměr bude min. 1,5násobek průměru kořenového systému, zhruba 35 × 35 cm (0,043 m³). Jamky pro odrostky budou před vlastní výsadbou prolity 13 l vody. Při výsadbě bude do jamky přidán půdní kondicionér v dávce 0,09 kg na jamku. Kondicionér je potřeba dobře promíchat se zeminou.

Ve výsadbách je použit dub letní (*Quercus robur*). Ten je z části možné nahradit dubem zimním (*Quercus petraea*). Jeho zastoupení by nemělo překročit 20 %.

Uspořádání jednotlivých druhů je patrné z přílohy C.4.1 – Situace SO1 a C.4.3 – Vysazovací schéma SO1.

Všechny použité sazenice musí být v dobrém zdravotním stavu, v dormanci, nepoškozené, s dostatečně vyvinutým kořenovým systémem. Kořenový systém použitých sazenic musí být bez deformací. Parametry sazenic musí odpovídat standardu SPPK A02 001:2013 Výsadba stromů a SPPK A02 003:2014 Výsadba a řez keřů a lián. Dále se uplatňuje ČSN 46 4902 Výpěstky okrasných dřevin. Podle uvedených standardů se musí řídit veškeré práce (přeprava a skladování sadebního materiálu, velikost jamek a jejich parametry, překrytí balu zeminou, mulčování atd.).

Bilance sazenic

odrostky, výška 1,3-1,5 m	
dub letní (<i>Quercus robur</i>)	1596
habr obecný (<i>Carpinus betulus</i>)	547
javor babyka (<i>Acer campestre</i>)	499
lípa srdčitá (<i>Tilia cordata</i>)	1064
celkem	3 706
sazenice keřů výška 0,6-1 m	
brslen evropský (<i>Euonymus europaeus</i>)	416
dřín obecný (<i>Cornus mas</i>)	416
kalina tušalaj (<i>Viburnum lantana</i>)	416
ptačí zob obecný (<i>Ligustrum vulgare</i>)	416
svída krvavá (<i>Cornus sanguinea</i>)	416
zimolez obecný (<i>Lonicera xylosteum</i>)	416
celkem	2496

3.2. SO2 – LBK8 2. část

3.2.1. Travinný porost

Většina plochy dotčených pozemků je v současnosti využívána jako orná půda. Na ní jsou pěstovány krátkověké agroceózy, které jsou doprovázeny segetálními druhy. V blízkosti silnice III/4368 (Prosenice – Buk) je na menší ploše kulturní travinný porost. Na druhém konci parcel, u staré cihelny, je rovněž menší plocha travinného porostu a keře. Tyto travinné porosty budou ponechány. Před zahájením realizace budou z orné půdy sklizeny plodiny. Po dokončení terénních úprav bude plocha připravena pro založení travinného porostu kultivátorem nebo smykováním a předána k realizaci. Následně bude plocha oseta travní směsí následujícího složení:

kostřava luční (<i>Festuca pratensis</i>)	20 %
kostřava červená (<i>Festuca rubra</i>)	20 %
lipnice luční (<i>Poa pratensis</i>)	20 %
psárka luční (<i>Alopecurus pratensis</i>)	20 %
psineček obecný (<i>Agrostis capillaris</i>)	10 %
ovsík vyvýšený (<i>Arrhenatherum elatius</i>)	10 %

Místo uvedené směsi je možné použít směs VV17 od společnosti Agrostis Trávníky, s.r.o. Výsev bude prováděn v dávce 50 kg/ha, ve vhodném termínu. Vyšší výsevová dávka je volena s ohledem na rychlejší zapojení travinného porostu. Tím se omezí rozvoj buřene ze semenné banky a povrch půdy se stabilizuje (omezí se větrná eroze). Výsev bude proveden podle aktuálního průběhu počasí v jarním termínu (zhruba od března do poloviny května), případně před zámrazem. V případě, že nebude možné založit travinný porost před výsadbami, je možné ho založit následně.

Základem bylinného patra bude krycí porost trav s převahou mezotrofních druhů. Hlavním předpokladem vytvoření druhově bohatého a nezapleveleného travobylinného porostu je pravidelná údržba spočívající především v pravidelném kosení.

Plochy s nově založeným travobylinným porostem lze samostatně předat do péče obce nejdříve po jejich dopěstování. Musí být nejméně 6× pokoseny, čisté a souvislé. Za zajištěný lze považovat travobylinný porost po vytvoření souvislého, pevného drnu.

Založení travinného porostu musí být provedeno podle standardu AOPK C02 007 Krajinné trávníky. Podle tohoto standardu se provádí i péče o trávník.

3.2.2. Oplocení plochy

Před zahájením výsadeb bude plocha oplocena, aby se zabránilo poškozování dřevin zvěří. Oplocení bude u orné půdy (dále od obce) vybudováno 0,5 m od hranice parcely. Na protilehlé straně 0,5 m od poslední řady sazenic. Na oplocenku bude použito pletivo používané k oplocení lesních kultur, tzv. lesní uzlíkové pletivo, vysoké 160 cm s alespoň 19 vodorovnými dráty. Vodorovné dráty musí být u země hustší a směrem nahoru může jejich hustota klesat.

Pletivo bude napnuto na kůly zapuštěné min. 40 cm do země vzdálené od sebe 4 m. Každý třetí kůl bude zavětrován (z vnitřní strany) ve výšce 2/3 pod úhlem 45°. Nosné kůly musí mít Ø min. 13 cm, stabilizační vzpěry Ø min. 9 cm. Část kůlu zapuštěná do země musí být impregnována nebo opálena.

Dolní okraj pletiva musí být uprostřed pole přichycen k terénu a po celé délce zahrnut zeminou. U polní cesty (jihovýchodní část oplocení) bude realizována brána, aby byl umožněn vjezd do oplocenky.

Poté, co dřeviny odrostou (kultura bude zajištěna) bude oplocenka odstraněna.

3.2.3. Výsadby dřevin

Po založení travinného porostu budou na ploše vysazeny stromy a keře. Stromy budou vysazovány v řadách. Podél okraje biokoridoru u pole (okraj směrem od obce) bude jedna řada keřů. Za ní budou následovat čtyři řady stromů a pak opět keře, ve čtyřech řadách (v ochranném pásmu nadzemního vedení VN). Uspořádání výsadeb je patrné ze situace SO2 (výkres D.4.2 – Situace SO2).

Z keřových druhů bude vysazován brslen evropský (*Euonymus europaeus*), dřín obecný (*Cornus mas*), kalina tušalaj (*Viburnum lantana*), ptačí zob obecný (*Ligustrum vulgare*), svída krvavá (*Cornus sanguinea*) a zimolez obecný (*Lonicera xylosteum*). V řadě bude vysazováno vždy deset jedinců daného druhu za sebou, tj. skupina po deseti nebo čtyřiceti jedincích podle počtu řad. Sazenice budou vysazovány ve sponu 1 × 1 m. K výsadbě budou použity školkované

obalované sazenice keřů s výškou nadzemní části 0,6–1 m. Substrát tvořící bal se musí obsahovat alespoň 45 % ornice nebo jílu. Nelze použít čistý rašelinový substrát (platí pro všechny obalované sazenice).

Výsadba bude prováděna do jamek, jejichž průměr musí být min. 1,5násobek průměru kořenového systému, zhruba 25×25 cm ($0,016 \text{ m}^3$). Před výsadbou budou jamky prolity 5 l vody. Při výsadbě bude do jamky přidán půdní kondicionér v dávce 0,03 kg na jamku. Kondicionér je potřeba dobře promíchat se zemínou. Po vysazení budou sazenice keřů plošně zamulčovány 15 cm silnou vrstvou slámy, případně jiného vhodného materiálu. Mulč bude rozprostřen v pásu širokém 1 m (0,5 m na každou stranu od sazenice).

Ze stromových druhů bude vysazován dub letní (*Quercus robur*), habr obecný (*Carpinus betulus*), javor babyka (*Acer campestre*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*). V řadě bude vysazován vždy jeden druh. Sazenice budou vysazovány ve sponu $1,5 \times 1,5$ m. V první řadě směrem k orné půdě (dále od obce) bude habr obecný, následovat bude lípa srdčitá, dub letní a javor babyka. K výsadbě budou použity obalované školkované sazenice s výškou nadzemní části 1,3–1,5 m (odrostky). Substrát tvořící bal se musí obsahovat alespoň 45 % ornice nebo jílu. Nelze použít čistý rašelinový substrát (platí pro všechny obalované sazenice). Výsadba stromů bude prováděna do jamek, jejichž průměr bude min. 1,5násobek průměru kořenového systému, zhruba 35×35 cm ($0,043 \text{ m}^3$). Jamky pro odrostky budou před vlastní výsadbou prolity 13 l vody. Při výsadbě bude do jamky přidán půdní kondicionér v dávce 0,09 kg na jamku. Kondicionér je potřeba dobře promíchat se zemínou.

Ve výsadbách je použit dub letní (*Quercus robur*). Ten je z části možné nahradit dubem zimním (*Quercus petraea*). Jeho zastoupení by nemělo překročit 20 %.

Uspořádání jednotlivých druhů je patrné z přílohy C.4.2 – Situace SO2 a C.4.4 – Vysazovací schéma SO2.

Všechny použité sazenice musí být v dobrém zdravotním stavu, v dormanci, nepoškozené, s dostatečně vyvinutým kořenovým systémem. Kořenový systém použitých sazenic musí být bez deformací. Parametry sazenic musí odpovídat standardu SPPK A02 001:2013 Výsadba stromů a SPPK A02 003:2014 Výsadba a řez keřů a lián. Dále se uplatňuje ČSN 46 4902 Výpěstky okrasných dřevin. Podle uvedených standardů se musí řídit veškeré práce (přeprava a skladování sadebního materiálu, velikost jamek a jejich parametry, překrytí balu zemínou, mulčování atd.).

Bilance sazenic

odrostky, výška 1,3-1,5 m	
dub letní (<i>Quercus robur</i>)	281
habr obecný (<i>Carpinus betulus</i>)	281
javor babyka (<i>Acer campestre</i>)	281
lípa srdčitá (<i>Tilia cordata</i>)	281
celkem	1 124
sazenice keřů výška 0,6-1 m	
brslen evropský (<i>Euonymus europaeus</i>)	361
dřín obecný (<i>Cornus mas</i>)	361
kalina tušalaj (<i>Viburnum lantana</i>)	361
ptačí zob obecný (<i>Ligustrum vulgare</i>)	361
svída krvavá (<i>Cornus sanguinea</i>)	361
zimolez obecný (<i>Lonicera xylosteum</i>)	361
celkem	2 166

3.3. Následná péče

3.3.1. Následná péče 1.–3. rok

Travní porost je zakládán tzv. obnovným managementem pro vytvoření cílového společenstva. Pro jeho vypěstování a udržení bude potřeba ho dvakrát ročně pokosit. Cílem je podpořit odnožování travin a vytvoření souvislého drnu, neboť travní porost bude součástí vegetačního prvku. Krom toho kosení omezí i plevelné druhy ze semenné banky. Kosení a ožínání sazenic se provádí nejlépe lištovou nebo bubnovou travní sekačkou nebo kosou na výšku minimálně 4–5 cm nad povrchem půdy. Intenzivní kosení travního porostu a ožínání sazenic (2× ročně) lze předpokládat po dobu tří let od založení. Se stejnou frekvencí je potřeba provádět celoplošné ožínání sazenic.

Ideálním termínem kosení je cca květen – nejpozději polovina června, a to před vysemeněním plevelných druhů a před započítáním velkých veder. Druhou seč je možno provádět dle potřeby (zhruba v období srpen- říjen), ale ne v období s vysokými teplotami.

Plochy s nově založeným travobylinným porostem lze samostatně předat do péče obce nejdříve po jejich dopěstování. Musí být nejméně 6× pokoseny, čisté a souvislé. Za zajištěný lze považovat travobylinný porost po vytvoření souvislého, pevného drnu.

Pokud u výsadeb dojde k úhynu sazenic většímu než 10 %, nebo vzniknou větší mezery (úhyn 4 a více sazenic, v řadě, ve čtverci atd.), musí být provedena jejich náhrada. K vylepšení výsadeb je potřeba používat sazenice, které svou velikostí (výškou) odpovídají okolnímu porostu. Nahrazuje se vždy druh dřeviny, který uhynul. Sazenice se vysazují do jamek, jejich velikost je potřeba přizpůsobit velikosti kořenového systému sazenice (v souladu s výše uvedenými standardy). Stejně jako při zakládání porostu se vylepšování provádí v jarní nebo podzimním období za vhodných klimatických podmínek.

Každoročně bude provedena kontrola stavu zamulčování a doplněn potřebný mulč. Plocha a tloušťka zamulčování musí být po dobu následné péče zachována.

V prvních třech letech po výsadbě je potřebné výsadby zalévat. Četnost závlah se musí přizpůsobit klimatickým podmínkám, stanovišti apod. V prvním roce budou závlahy čtenější. V dalších dvou letech je možné postupné snižování. Zálivka se řídí příslušnými ustanoveními standardu SPPK A02 001:2013 Výsadba stromů a SPPK A02 003:2014 Výsadba a řez keřů a lián.

Alespoň třikrát ročně je potřeba provést kontrolu oplocení a provést případné opravy, aby stále účinně chránilo vysazené dřeviny před poškozováním zvěří. Po dosažení tohoto cíle bude možné pletivo odstranit.

V průběhu vegetace musí být výsadby kontrolovány a v případě zjištění napadení patogenními organismy nebo škůdci musí být provedena jejich identifikace a zajištěno adekvátní opatření.

3.3.2. Následná péče 4.–10. rok

Založený travinný porost bude potřeba nadále udržovat kosením. Lze předpokládat, že plevel ze semenné banky již budou utlumeny a bude postačovat méně intenzivní kosení než z počátku, tedy 1× ročně. Ožínání sazenic (kosení travinného porostu kolem sazenic) bude potřeba v případě, že bylinná vegetace bude vyšší než dřeviny, nebo bude prorůstat do korunek dřevin a významně omezovat asimilační aparát. V opačném případě ožínání nebude potřeba. S postupným zapojováním korun dřevin bude travinný porost v plošných výsadbách zastíněn. Tím se omezí jeho růst a kosení na těchto plochách nebude nadále potřeba.

Kosení se provádí na výšku minimálně 4–5 cm nad povrchem půdy.

Pokud u plošných výsadeb dojde ke snížení úhrnného počtu sazenic na parcele o více než 15 %, nebo se vytvoří mezery (plošky bez dřevin) větší než 25 m², musí být provedena dosadba. K vylepšení výsadeb je potřeba používat sazenice, které svou velikostí (výškou) odpovídají okolnímu porostu. Nahrazuje se vždy druh dřeviny, který uhynul. Sazenice se vysazují do jamek, jejich velikost je potřeba přizpůsobit velikosti kořenového systému sazenice (v souladu s výše uvedenými standardy). Stejně jako při zakládání porostu se vylepšování provádí v jarní nebo podzimním období za vhodných klimatických podmínek.

Alespoň třikrát ročně je potřeba provést kontrolu stavu oplocení a provést případné opravy, aby stále účinně chránila vysazené dřeviny před poškozováním zvěří. Po dosažení tohoto cíle bude možné pletivo odstranit.

V průběhu vegetace musí být výsadby kontrolovány a v případě zjištění napadení patogenními organismy nebo škůdci musí být provedena jejich identifikace a zajištěno adekvátní opatření.